

Jumalan viisautus Room. 11:17-36

17. Mutta jos muutamat oksista on taitettu pois ja **sinut**, joka olet luonnonvaraisesta öljypuusta, on **oksastettu oikeiden oksien joukkoon** ja olet päässyt osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta,

18. **älä ylvästele** noita oksia vastaan. Jos ylvästeletkin, muista, että et sinä kannata juurta vaan **juuri kannattaa sinua**.

19. Sinä ehkä sanot: "Nuo oksat taitettiin, että minut oksastettaisiin."

20. Oikein! **Epäuskonsa tähden ne taitettiin, mutta sinä pysyt uskosi kautta**. Älä ole ylimielinen vaan **pelkää**,

21. sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan.

22. Katso siis **Jumalan hyvyttä ja ankaruutta**: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan ja hänen hyvyttään sinua kohtaan, **jos pysyt hänen hyvydessään**. Muuten sinutkin hakataan pois.

23. Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskoonsa, sillä **Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen**.

24. Jos sinut on leikattu luonnonvaraisesta öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloön öljypuuhun, kuinka paljoa enemmän luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

25. Veljet, jotta **ette olisi oman viisautenne** varassa, tahdon teidän tietävän tämän **salaisuuden: paatumus on kohdannut osaa Israelista, ja se kestää, kunnes täysi määrä pakanoita on tullut sisälle**.

26. **Sitten koko Israel on pelastuva**, niin kuin on kirjoitettu: "Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista.

27. Ja tämä on **minun liittoni** heidän kanssaan, kun minä **otan pois heidän syntinsä**."

28. Evankeliumin kannalta he ovat vihollisia, teidän tähtenne, mutta **valinnan kannalta he ovat rakastettuja**, isien tähden,

29. sillä **Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan**.

30. Te olitte ennen Jumalalle tottelemattomia, mutta heidän tottelemattomuutensa vuoksi te olette nyt saaneet laupeuden.

31. Samoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he saisivat laupeuden teidän saamanne armahduksen vuoksi.

32. **Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahdaisi**.

33. Oi sitä **Jumalan rikkauden ja viisauten ja tiedon syvyyttä!** Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä!

34. Kuka on tuntenut Herran mielen? Kuka on ollut hänen neuvonantajansa?

35. Kuka on ensin antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin?

36. **Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänelle kunnia iankaikkisesti!**
Aamen.

Jumalan ja ihmisen viisautus

Millaista on Jumalan viisautus entä ihmisviisautus? Miten Jumalan viisautus näkyy Israelin kohtalossa? Millaisella asenteella uskovan tulee olla Jumalan viisauten edessä? Millaista on pyhä pelko? Millainen toivo on yhä paatuneen ja epäuskon vallassa olevalla? Muun muassa näitä kysymyksiä Paavali käsittelee jatkaessaan Israelin kansan tulevaisuutta käsittelevää osaa luvussa 11. Luku 9 käsitteli Israelin menneisyyttä, luku 10 sen nykytilaa Paavalin aikana ja osin yhä nyt. Luku 11 kohdistaa katseen Israelin suurenmoiseen tulevaisuuteen. Jumala ilmoittaa viisautensa historian tapahtumien keskellä, mutta se ylittää inhimillisen viisauten.

Jos luvussa 9 jäimme ihmettelemään sitä, että Jumala paaduttaa kenet paaduttaa ja armahtaa kenet armahtaa. Nyt Paavali avaakin uuden näköalan samaan kysymykseen toteamalla, että Jumala kykenee paatuneetkin herättämään uudelleen elä-

mään: **Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskonsa, sillä Jumala pysyy oksastamaan heidät uudelleen. (23)*

Ihmisen viisaus ja Jumalan viisaus

Inhimillinen viisaus voitaisiin määritellä ”ihmisen kyvyksi älyllisin ja moraalisin keinoin käsitellä saamaansa tietoa ja kykyä tehdä siitä oikeita johtopäätöksiä elämäänsä.”

Viisas pyrkii ensin hankkimaan luotettavaa tietoa, sillä syntiinlankeemuksen seurauksena uskova tietää, että myös hänen järkensä on turmeluksen vallassa. Hän on tietoinen siitä, että hän itse voi erehtyä ja siitä, että hänen saamansa tiedot eivät välttämättä ole oikeita. Uskova ihminen ei siis voi luottaa mihin tahansa tietoon ja siksi hän tarvitsee itsensä ulkopuolelta luotettavan mitan, jolla hän voi arvioita saamansa tiedot. Tämän mitan hänelle tarjoaa Jumalan sana.

Raamatussa Jumala puhuu ja siksi voidakseen lähestyä mitä tahansa tietoa oikein, uskovan asenne Jumalan sanan edessä on ratkaisevaa. Hän ei voi asettua Raamatun yläpuolelle, vaan hänen on nöyryyttävä siihen, että Jumala sana saa tutkia ja arvioida ei vain sitä tietoa, jonka totuudellisuudesta hän haluaa päästä selville, vaan myös uskovan omaa järjen toimintaa.

Järjen toiminta perustuu pitkälle asioiden johdonmukaiseen päättelyyn aiemman kokemuksen valossa. Inhimillinen viisaus tunnustaa myös omat rajansa. Uskova näkee luontoa tutkiessaan ja Raamatun lukiessaan, miten Jumala on suunnattoman suuri äly. Hän joutuu myös tunnustamaan, että Jumala viisaus on suunnattomasti suurempaa kuin hänen pieni järkensä. Siksi hänellä ei ole oikeutta tehdä loogisia johtopäätöksiä Raamatun sanasta yli sen mikä siihen on kirjoitettu.

Moni sellainen asia, joka Raamatussa saattaa näyttää ristiriitaiselta ihmisjärjelle, ei välttämättä ole sitä Jumalalle. Kysymys on ylijärjellisistä eli meidän ymmärryksemme ylittävästä Jumalan viisaudesta, jossa meidän tulee pitäytyä pelkästään Raamatun sanaan, vaikka emme saakaan sitä välttämättä sopusointuun logiikan sääntöjen kanssa.

Esimerkiksi Jumalan kolminaisuus on ylijärjellinen todellisuus. Jumala on yksi vaikka Hänessä on kolme toistensa kanssa kommunikoivaa persoonaa. Vastaavasti Jeesuksen Kristuksen persoona on saman aikaisesti täydellisen inhimillinen ja täydellisen jumalallinen. Jumalan viisaus on ylijärjellistä, mutta siitä meille on Raamatussa ilmoitettu riittävän paljon kyetäksemme elämään oikein ja päästäksemme osalliseksi pelastuksesta.

Inhimillinen viisaus alkaakin ”Herran pelosta” eli siitä, että asetamme itsemme Jumalan viisauden arvioitavaksi, tuomittavaksi ja ohjattavaksi. Niin tehden saamme käytännön elämässä nähdä, miten Raamatun sana pitää paikkansa ja sen mukaan eläminen tuo meille siunauksen.

Jumalan attribuutteja eli Hänen ominaisuuksiaan katsellessamme meidän on myös tiedostettava oman inhimillisen ajattelumme rajat. Meillä ei ole mitään syytä asettaa mitään Hänen Raamatussa ilmoitettua ominaisuuttaan jotakin toista ominaisuutta vastaan. Esimerkiksi Jumalan kaikkivalta ja suvereenisuus ei voi koskaan olla risti-

riidassa Jumalan armollisuuden ja rakkauden kanssa. Molemmat ovat yhtä aikaa täydellisesti voimassa, vaikka emme inhimillisellä järjellä saa niitä aina näyttämään yhteensopivilta. Näin ollen Jumalan armovalinta ja ihmisen vastuu Jumalan kutsun kuulemisesta ja siihen vastaamisesta eivät ole ristiriidassa, vaikka loogisesti emme niitä saisikaan sopimaan keskenään.

Oikea asenne

Nyt Paavali jatkaa Jumalan ilmoitusviisauden varassa ja sitä osoittaen Israelin hengellisen tilan vertaamista pakanakristittyjen hengelliseen asemaan. Hän käyttää vertausta öljypuun oksista. Heti alkuun hän korostaa, että ymmärrystä ei voi löytää, jos asenteemme on väärä:

Mutta jos muutamat oksista on taitettu pois ja sinut, joka olet luonnonvaraisesta öljypuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta, älä ylvästele noita oksia vastaan. Jos ylvästeletkin, muista, että et sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua. (17-18)

Ihmisen luontainen ylpeys ja kuvitelma siitä, että hän on jotenkin toisten yläpuolelle viisautensa ansiosta, ilmenee jopa niin huvittavalla tavalla, että saadessamme jostain asiasta tiedon vaikka kymmenen minuuttia aiemmin kuin muut, koemme olevamme jotenkin suuria.

Kun pakanuudesta uskoon tulleet kristityt katselivat juutalaisia, jotka eivät halunneet paatumuksessaan uskoa Jeesukseen Kristukseen, heillä oli sama vaara asettua noiden epäuskoisten yläpuolelle. Vaikka maailman ihmiset usein halveksivat uskovia, niin varmin tapa, millä voimme tuhota yrityksemme kertoa heille evankeliumia on korottautua heidän yläpuolelleen, ikään kuin olisimme jotenkin parempia kuin muut ihmiset. Jos uskova todella ymmärtää kuinka suuren armon hän itsessään kadotuksen ansaitseva ihminen sai, kun hänet armahdettiin, hänellä ei todellakaan olisi varaa nousta toisten ”syntisten tai paatuneiden” yläpuolelle.

Oksastaminen

Paavali käyttää tässä vertausta öljypuuhun suoritetusta oksastamisesta. Öljypuu on kaiketi ainoa puu, jossa huonojen oksien oksastaminen hyvään runkoon aiheuttaa noissa oksissa sellaisen muutoksen, että oksat alkavatkin tuottaa hyvää hedelmää. Kaikkien muiden puiden kohdalla tilanne on päinvastainen: vain hyvät oksat oksastetaan. Öljypuu viittaa Pyhään Henkeen, uskova elää elämää, joka vuotaa häneen Pyhästä Hengestä, se on Jumalan elämää ihmisessä ei hänen omaa elämäänsä.

Vertauksella Paavali korostaa sitä, että jokainen pakanataustalta uskoon tuleva pääse Kristuksen tähden osalliseksi niistä lupauksista, jotka Israel sai Aabrahamista alkaen. Kristillinen kirkko ei siis korvaa paatunutta Israelia vaan pääsee Jumalan suuresta armosta osalliseksi Israelin saamista lupauksista. Mutta nämä lupaukset eivät suinkaan ole lopullisesti suljettu Israeliltakaan, kun sen jäsenet kääntyvät epäuskosta Jeesuksen Kristuksen puoleen.

Pysyminen uskon kautta

*Sinä ehkä sanot: "Nuo oksat taitettiin, että minut oksastettaisiin." Oikein! Epäuskon-
sa tähden ne taitettiin, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylimielinen vaan pel-*

kää, sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan. (19-21)

Paavali ei anna tässä sellaista kuvaa, että kun joku on valittu pelastukseen, niin sen jälkeen hän menee kuin hissillä varmasti taivaaseen, vaan hän edellyttää samaa mitä Jeesuskin vertauksessaan viinipuusta:

Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään. Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa - ja se kuivettuu. Kuivat oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan. (Joh. 15:4-6)

Uskossa vaeltaminen on jatkuvaa riippuvuutta Jeesuksesta ja Hänen armostaan. Se on pyhityselämää, mutta se tapahtuu aina Jeesuksen Golgatalla maksaman ja meille lahjoittaman vanhurskauden varassa.

Jumalan sana tuli ensin juutalaisille, mutta heidän epäuskonsa ilmeni siinä, että he torjuivat sanan ja oman Messiaansa. Pakanakristityt saivat saman evankeliumin sanan ja ottivat sen uskossa vastaan ja panivat luottamuksensa Jeesukseen. Nyt Paavali varoittaa meitäkin, että jos me hylkäämme Jumalan sanan, mekin joudumme hyljättäväksi.

Uskosta luopuminen

Voiko siis Jumalan valittu ja uskova luopua uskosta ja joutua Jumalan hylkäämäksi? Varoitus on annettu aidoille uskoville ja siksi meidän tulee jatkuvasti uskossa pitäytyä Jeesukseen. Kysymys ei ole siitä, että yrittäisimme omin ponnistuksin pitää kiinni pelastuksesta kuin rekillä roikkuva ihminen jatkuvasti peläten, että nyt käsivoimat pettävät. Uskossa pysyminen on jatkuvaa sydämen avoimuutta ottaa vastaan Jeesus Hänen sanassaan. Voima tulee Herralta eikä meistä itsestämme.

Jos joku sitten kuitenkin luopuu uskosta niin kuin kylväjävertaus osoittaa, niin pitääkö meidän tehdä johtopäätös, ettei hän alun perinkään kuulunut Jumalan Kristuksessa pelastukseen valitsema? Voimme jättää tässä kysymyksessä spekuloinnin ja keskittyä siihen, että itse pysymme kiinni Kristuksen armossa aivan niin kuin Jeesus vastasi niille, jotka kyselivät, oliko pelastuvia vähän vai paljon: *"Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, minä sanon teille, yrittävät päästä sisälle mutta eivät voi."* (Luuk. 13:24)

Jumalan hyvyys ja ankaruus

Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan ja hänen hyvyyttään sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvyydessään. Muuten sinutkin hakataan pois. (22)

Vaikka jokainen Jumalan lapsi saa suuressa luottamuksessa lähestyä taivaallista Isää Jeesuksen täydellisen sovitustyön varassa, se ei tarkoita, että voisimme suhtautua pyhään ja kaikkivaltiaaseen Jumalaan kuin kehen tahansa kaveriin. Jumala on Isä, mutta Hän on tarvittaessa myös ankara Isä. Hän tuomitsee ihmiset täysin oikeudenmukaisesti. Syntiä tehdessämme meillä on kaikki syy vavahtaa Hänen py-

hien kasvojensa edessä ja juosta nopeasti parannuksessa Hänen Jeesuksessa osoittamansa hyvyytensä ja laupeutensa suojaan.

Sen tähden meidän tulee yhä tarkemmin pitää kiinni siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain joutuisi virran viemiksi. Jos kerran enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkan, kuinka me voisimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka itse Herra ensiksi julisti? (Hepr. 2:1-3)

Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, kunnioittaen ja peläten, sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli. (Hepr. 12:28-29)

Jumalan armoa ja rakkautta on se, että Hän tarvittaessa kurittaa meitä kovallakin kädellä, ettemme joutuisi harhateille.

Jumala pystyy

Myös nuo toiset oksastetaan, elleivät he jää epäuskoon, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen. Jos sinut on leikattu luonnonvaraisesta öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa enemmän luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa! (23-24)

Israelin kansan paatumus johtui heidän epäuskostaan torjuessaan Jumalan armon Kristuksessa ja heidän ylpeästä halustaan kelvata omien tekojensa varassa Jumalalle. Paatumuksen Jumala oli ratifioinut viemällä heitä entistäkin syvempään paatumukseen, mutta se ei ollut Jumalan viimeinen sana. Jumala kykenee paatumuksen keskeltä herättämään oman kansansa jäsenet ja palauttamaan heidät alkuperäiseen liittoon Jumalan kanssa. Meidän ei siksi pidä joutua epätoivoon syvimmekään paatuneen ihmisen kohdalla. Jumala pystyy herättämään hengellisesti kuolleen uuteen elämään. Nyt paatumuksessa elävän Israelin kohdalla se tulee tapahtumaan tulevaisuudessa "täydellä ryminällä", kun koko kansa kääntyy Herran puoleen.

Jumalan salattu viisautus Israelin kohdalla

Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, tahdon teidän tietävän tämän salaisuuden: paatumus on kohdannut osaa Israelista, ja se kestää, kunnes täysi määrä pakanoita on tullut sisälle. Sitten koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: "Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." (25-27)

Paavali jakaa meille Jumalan viisautta, jonka Herra itse oli hänelle ilmoittanut. Jälleen meidän on huomattava, että inhimillisellä viisaudella ei päästä siihen. Tarvittiin Jumalan ilmoitukseen perustuva viisautus. Israelin paatumus tulee päättymään, kun täysi määrä pakanoita on tullut uskoon. Sen jälkeen koko silloin elossa oleva Israelin kansa on kansakuntana kääntyvä Herran puoleen ja pelastuva. Jeesus itsekin puhui pakanain ajoista puhuessaan toista tuloaan edeltävistä tapahtumista: *"Monet kaatuvat miekan terään, toiset viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja pakanat tallaavat Jerusalemiä, kunnes pakanoiden ajat täytyvät."* (Luuk. 21:24)

Me elämme aikaa, jossa olemme saaneet nähdä Jerusalemin palanneen juutalaisten haltuun. Jeesuksen toinen tulo on siksi hyvin lähellä. Moni kyseleekin milloin, tapahtuuko Israelin kansan kääntyminen. Raamattu on tässäkin asiassa johdonmukainen: tapahtumat kerrotaan, mutta niiden ajoitus kuuluu Jumalan salaisuuksiin.

On niitä, jotka tulkitsevat Ilmestyskirjaa niin, että Israelin kansa kääntyisi Jeesuksen toista tulemistä edeltävän ahdistuksen ajan alussa ja se suorittaisi maailman evankelioimisen nopeasti loppuun asti. Toiset taas näkevät Israelin kääntymisen tapahtuvan vasta Jeesuksen toisen tulon yhteydessä. Siinä tapauksessa Israel suorittaisi maailmanlaajan lähetystehtävän tuhatvuotisen valtakunnan yhteydessä. (Ilm. 20:1-6) Se saisi maailmanlaajuisen lähetystehtävän sellaiseen päätökseen, että ei vain kaikki kansat saisi kuulla todistusta Jeesuksesta vaan jokainen ihmiskunnan jäsen saisi kuulla evankeliumin ymmärrettävällä tavalla.

Millainen tehtävä pelastuneella Israelilla tulee olemaan, jää nähtäväksemme. Paavalin aiempi lause antaa siitä kuitenkin vihjeen: *Jos kerran heidän hylkäämisensä on koitunut maailmalle sovituksi, mitä muuta heidän armoihin ottamisensa merkitsee kuin elämää kuolleista?* (11:15)

Pakanain ajat joka tapauksessa alkavat olla täyttymässä, evankeliumia on levitetty pakanoiden pariin viimeisten kahdensadan vuoden aikana hämmästyttävällä nopeudella ja laajuudella. Pian koittaa se aika, jolloin on Israelin vuoro.

Israelin pelastus

Sitten koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: "Siionista on tuleva Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista. Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä."

Vielä Paavali korostaa sitä, että Israelin pelastumien tulee tapahtumaan täsmälleen samalla tavalla kuin pakanoidenkin. Kysymys on Jeesuksen veressä tapahtuvasta syntien anteeksi saamisesta, kun kansa kääntyy katumuksessa, tunnustaa syntinsä ja paatumuksensa ja ottaa vastaan Jeesuksen sille Golgatan ristillä hankkiman lahjavanhurskauden.

Sakarian kirja kuvaa tätä suurta tapahtumaa näin:

Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle minä vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti niin kuin murehditaan esikoista. (Sak. 12:10)

Samasta asiasta Ilmestyskirja kirjoittaa:

Katso, hän tulee pilvissä! Kaikkien silmät näkevät hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tähtensä. Totisesti, aamen. (Ilm. 1:7)

Ylipappi Kaifaan tuomioistuimen edessä Jeesus lausui: *"Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."* (Matt. 26:64) Nämä jakeet antavat viitteen siitä, että koko Israel voisi viitata myös menneihinkin sukupolviin, jotka Jeesuksen toisessa tulemuksessa nousevat kuolleista tunnustamaan Jeesuksen Messiaaksi. Tosin se voi viitata myös viimeiseen tuomioon, jossa kokoihmiskunta on seisova Jeesuksen kasvojen edessä vastaamassa teostaan.

Evankeliumi ja valinta

Evankeliumin kannalta he ovat vihollisia, teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja, isien tähden, sillä Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan. (28-29)

Miten vihollinen voi olla samaan aikaan rakastettu? Vaikka juutalaiset elävät yhä paatumuksen vallassa, Jumalan valinta kansakunnan suhteen on yhä voimassa. Vaikka lihallinen Israel ja pelastettu hengellinen Israel ovat vielä kaksi erillistä asiaa, edellinen tulee kokonaisuudessaan pelastumaan ja molemmista tulee yksi ja sama hengellinen Israel. Selkeästi tässä yhteydessä valinta ei tarkoita yksilön valintaa pelastukseen vaan kansakunnan valintaa tiettyä tehtävää varten.

Toki yksityinen uskovakin saa ottaa vastaan sanat, ettei Jumala kadu sitä, millaisia armolahjoja on hänelle antanut eikä kutsuaan tiettyyn tehtävään Jumalan valtakunnan työssä. Voi olla, että uskova syystä tai toisesta joutuu sivuraiteille eikä käytä armolahjojaan oikein eikä täytä kutsumustehtäväänsä, silti Jumala ei valintaansa ja kutsuaan peruuta vaan kun uskova tekee parannuksen ja palaa Herran tielle, hän saa uudelleen palata myös palvelemaan armolahjoillaan Jumalan seurakuntaa.

Tottelemattomuus ja armo

Te olitte ennen Jumalalle tottelemattomia, mutta heidän tottelemattomuutensa vuoksi te olette nyt saaneet laupeuden. Samoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he saisivat laupeuden teidän saamanne armahduksen vuoksi. Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi. (20-32)

Joku nyt varmaan kysyy mielessään, miksei pakanoiden ja juutalaisten pelastuminen voi tapahtua yhtä aikaa? Sama evankeliumihan pakanan ja juutalaisen pelastaa. Paavali vastaa kyselyihimme Jumalan pelastussuunnitelmaan. Jumala osoittaa niin pakanoille kuin Israelillekin, että he ovat kaikki synnin tähden tottelemattomia, mutta saavat molemmat saman armon siinä järjestyksessä kuin Jumala omassa viisautessaan on päättänyt.

Jumalan täydellinen viisaus

Oi sitä Jumalan rikkouden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä! Kuka on tuntenut Herran mielen? Kuka on ollut hänen neuvonantajansa? Kuka on ensin antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin? Hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänelle kunnia iankaikkisesti! Aamen. (33-36)

Kaikki meidän kysymyksemme ja ymmärtämättömyytemme lopulta korostaa Jumalan käsittämättömän syvää viisautta. Kärsivän Jobin lukemattomiin kysymyksiin Jumala vastasi ei suinkaan selityksillä, joita Job ei olisi kuitenkaan kyennyt ymmärtämään, vaan paljastamalla hänelle oman itsensä, puhumalla hänelle. Meidänkin kysymystemme varsinainen vastaus on Jumala itse.

Kun pääsemme aavistelemaan jotain Hänen suunnattomasta suuruudestaan ja voimastaan universumin galakseja katsellessamme, Hänen äärettömästä viisautestaan ihmetellessämme DNA:ta ja elämän ihmeellisiä järjestelmiä luonnossa, Hänen käsittämättömän suurta armoaan ja rakkauttaan Golgatan ja ylösnousemuksen ihmeessä, kaikki kysymyksemme saavat vastauksen: ”Jumala tietää, Jumala voi ja Jumala on hyvä.” Nöyrytmällä juuri niin pieniksi kuin olemme ja antamalla kunnian

Jumalalle löydämme elämämme sisällön Hänessä, olemme Hänen tekoaan, jotka Hän on luonut ja pelastanut omaa itseään varten, elämämme on Jumalan kunniaa varten. Me emme Jumalan ajatuksia ymmärrä muuta kuin siihen määrään asti, kuin Jumala itse niitä avaa omassa Sanassaan Pyhän Hengen kautta. Hänen katselussaan löydämme sydämiimme syvän rauhan: ”Hän tietää ja on meidän puolellamme eikä meitä vastaan.” Löydämme viisauden Herran pelossa.

Laske Jumalan armonosoitukset! – Hiroko Hiranon todistus

Haluaisin jakaa teille pienen osan siitä, kuinka syvästi Jumala on osoittanut minulle rakkautaan ja varjelustaan, miten hän on antanut toivon ja rauhan elämäni.

Puolitoista vuotta vanhana sairastuin lapsihalvaukseen enkä kyennyt kävelemään. Se aiheutti syvää huolta ja vaivaa vanhemmilleni. Ellen olisi elänyt jo silloin Jumalan armon alla, ei olisi ymmärrettävissä, millainen nyt olen.

Ollessani kansakoulun viidennellä luokalla kohtasin Jeesuksen evankelioivan radio-ohjelman kautta kuunnellessani sitä yhdessä isoisäni kanssa. Viikoittain ohjelmia seurattessamme aloin toivoa, että minunkin elämäni voisin muuttua sellaiseksi kuin ohjelmissa esiintyvillä henkilöillä. Aristin ulkona liikkumista ja siksi kesti vielä 11 vuotta, ennen kuin aloin käydä kirkossa ja minut kastettiin. Sinä aikana Herra muokkasi sydäntäni kärsivällisesti ja auttoi minua käytännön elämässä merkillisellä tavalla: Opin kulkemaan polkupyörällä, vaikka kävely ei onnistunut ilman molempien käsien sauvoja. Pääsin omin voimin käymään keskikoulua, lukiota ja vaatealan oppilaitosta. Herra avasi minulle tien työpaikkaan vaateopiston opettajana. Kaksikymmenvuotiaana kykenin kävelemään ilman keppejä apuvälineiden ansiosta. Niin aloin pikku hiljaa liikkumaan vapaammin ulkosalla ja muutuin aktiivisemmaksi.

Hengellinen laulu 604 kehottaa meitä ”laskemaan Jumalan armon osoitukset elämässämme”. Niin tahdon tehdä. Minut kastettiin Nose-joessa. Koska en voinut käyttää joessa apuvälineitä, eräs nuorukainen kantoi minut selässään. Hänestä tuli mieheni. Jos hän olisi mennyt naimisiin terveen naisen kanssa, hän olisi säästynyt halveksunnalta ja vaivalta, mutta hän valitsi vaelluksen kanssani. Nyt olemme olleet naimisissa 30 vuotta. Ilman Herran johdatusta se ei olisi ollut mahdollista.

Muutama vuosi sitten pidimme luokkakokouksen Takarazukan eräässä hotellissa. Muistelimme, miten teimme luokkaretken. Koska en kyennyt kävelemään kuin lyhyitä matkoja, opettajamme ja muut oppilaat tekivät suunnitelman, miten minutkin saatiin matkalle mukaan. Lämminhenkiset entiset luokkakaverini odottivat minua hotellin aulassa. He hämmästyivät kovin, kun tulin paikalle autoa itse ajaen. He iloitsivat kovin nähdessään, mihin nyt kykenin. Itsekään en ollut edes uneksunut voivani joskus ajaa autoa. Kaikki Herran teot ovat suurenmoisia. ”Toiset jalkani” ovat minulle suuri apu.

Haluan kertoa myös tyttärestäni. Hän syntyi terveenä, mutta kolmevuotiaana tapahtui onnettomuus, jossa hän loukkasi päänsä. Sen seurauksena hänelle kehittyi vakava kehitysvamma. Syömisessä, ulostamisessa, kylpemisessä ja kaikessa muussakin hän tarvitsee apua. Hänen tunne-elämänsä on epävakaa ja esiintyy useiden päivien jaksoja, jona hän ei kykene nukkumaan. Hän pitää paperien repimisestä, joten kotimme on aina kuin lumisateen jäljiltä lattiat täynnä paperisilppua. Meillä on metalliverstas perheyrittäjänsä. Välittömästi töiden jälkeen kotona odottaa siivousurakka. Silloin tällöin valittelen Herralle: ”Herra miksi on näin? En enää jaksa. Tämä ylittää voimavarani.” Silloin mieleeni nousee laulun 604 toinen säkeis-

tö: ”Kun vaivun Herran antaman ristin alle, laske saamasi Herran armon osoitukset ja huomaat valittelun turhaksi.” Aina kun olen väsynyt, saan apua monilta ystäviltä: He kutsuvat minua syömään. Heidän lämmin ystävällisyytensä on kuin sydämen vitamiinia. He ottavat tyttäreni hoitoonsa antaakseen minun hiukan levähtää ja lähettävät minulle rohkaisevia viestejä. Herra näkee minut kaiken aikaa ja lähettää sopivan avun. Herra kantaa taakkojani yhdessä kanssani.

Tyttäreni kautta olen saanut oppia monia asioita. Herra on opettanut, mitä on palvelu ja kärsivällisyys. Lisäksi hän on osoittanut, että elämän syvä arvo ei perustu siihen, kuinka hyvä pää meillä on tai mihin me pystymme. Olen toki ajoittain huolissani siitä, mitä tapahtuu, kun emme perheenä enää kykene hoitamaan tytärtämme. Silloinkin lohduttavat Herran lupaukset. Tämän maallisen matkan päässä meitä odottaa varma pääsy taivaalliseen päämäärään. Toivo on voimani päivittäisissä ahdistuksissa ja taisteluissa. Se kääntää asenteeni myönteiseen suuntaan. Odotan ilolla sitä päivää, kun saan kohdata Herran kasvoista kasvoihin. Siksi on tärkeää, etten irrota katsettani Jeesuksesta, joka on uskonni alkaja ja täyttävä, ja suuntaan kulkuni kohti päämäärää.

Raamatussa Jeesus kysyi: ”Mitä tahdot minun tekevän sinulle?” Olen saanut nähdä, miten lukemattomiin rukouksiin hän on vastannut kuten esimerkiksi pelastamalla vanhempani, veljeni, sisareni ja kaksi lastani. Kiitän Herraa. *”Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään.”* (1. Piet. 2:6) Halleluja! (1988)

Entä sinä?

Kamppailletko sinä edelleen kysymysten kanssa, joissa et ymmärrä Jumalan ajatuksia ja suunnitelmia omassa elämässäsi, perheesi, sukusi ja kansamme elämässä? Yritätkö yhä selviytyä oman ymmärryksesi ha viisautesi varassa? Herra kutsuu sinua aitoon nöyryyteen, myöntämään pienuutesi, ymmärtämättömyytesi ja etsimään Herralta todellista viisautta. Jumalan ajatukset eivät ole meidän ajatuksiamme, Hän on suunnattomasti korkeammalla kuin mihin me voimme yltää, mutta Hän tuli juuri sinua varten Jeesuksessa tänne alas. Kun saat kohdata Jeesuksen, Hänessä löydät viisauden. Viisaus on Persoona. Hänen johdatukseensa antautuen löydät tien, joka vie lopulta kirkkauden valtakuntaan. Siellä saat ylistää Hänen ihmeellistä olemustaan.